

Det, der er fiskeriets problem, er, at det i dag er urentabelt. Hvorfor tror hr. Keld Albrechtsen, at fiskerflåden i gennemsnit er 34 år? Er det med fiskerens gode vilje? Det er, fordi fiskeriet er urentabelt. Det kan ikke hænge sammen økonomisk.

Det, vi forpligter hinanden til, er at sørge for, at fiskerierhvervet bliver et økonomisk selv bærende erhverv, at fiskerne kan klare sig selv, tjene gode penge og få lavet den fornyelse af fiskerflåden, der er nødvendig for, at vi kan konkurrere internationalt.

Det er en utrolig mangel på forståelse, man hører fra hr. Keld Albrechtsens side, når det eneste, Enhedslisten interesserer sig for, er, at fiskerierhvervet ikke skal have mulighed for at lave den modernisering og forbedring af fiskerflåden, der er afgørende for, at dansk fiskeri også har en fremtid om 20-30 år.

Fødevarerministeren (Ritt Bjerregaard):

Til hr. Keld Albrechtsen: Man har jo som parti og som ordfører den mulighed at teste sine synspunkter her i Folketingssalen. Der havde jo ikke været noget i vejen for, at Enhedslisten havde fremsat et forslag til vedtagelse, der var fuldstændig identisk med regeringens med den tilføjelse, som hr. Keld Albrechtsen nu mener er afgørende for, om Enhedslisten ville have været med eller ej.

Men det har Enhedslisten som bekendt ikke valgt. Enhedslisten har valgt sammen med hr. Kristen Touborg og SF at fremsætte et helt andet forslag til vedtagelse, hvorved Enhedslisten og SF bare melder sig ud af det fælles forsøg på at få en fiskeripolitik, der ikke kun løser et problem omkring kystfiskeriet, men prøver at løse nogle problemer omkring det samlede fiskeri.

Jeg synes, det er ærgerligt, men vi har jo alle sammen lov til at foretage et valg.

Formanden:

Hr. Christian H. Hansen som ordfører.

Christian H. Hansen (DF):

Jeg kan ikke lade være med at starte med at sige, at den sidste lille debat, der har været omkring økonomien, da er betænkelig at høre på. Bunder det egentlig ikke i, når det kommer til stykket, at det, Enhedslisten ønsker, er, at fiskeriministeriet bliver flyttet ud til havnekajen, og at de både, der ligger derude, ejes af staten, og så er der nogle, der allernådigst får lov til at sejle ud med dem, men som i hvert fald ikke må tjene nogen

penge på dem? Det kunne da godt lyde sådan, men det er det måske heller ikke.

Da vi i februar måned i år havde en forespørgselsdebat til fødevarerministeren om dansk fiskeri i årene 2000 og 2001, var der vel et af spørgsmålene, som skinnede meget igennem, og det var spørgsmålet: Hvad vil vi med dansk fiskeri? Hvordan kan vi fra Folketingets side komme med forslag, som gør, at dansk fiskerierhverv fortsat skal kunne overleve som et bæredygtigt erhverv?

Bæredygtighed i fiskeriet handler jo om, at den enkelte fisker og det enkelte fartøj har en god økonomi, men det handler så sandelig også om, at der sker fornyelse i den danske fiskerflåde, og også om, hvordan vi får nye generationer til at gå ind i fiskerierhvervet, for det er så sandelig også vigtigt for, at det skal kunne overleve.

Her bliver jeg nødt til at nævne noget, som jeg også sagde, sidste gang vi havde debatten, nemlig at det forekommer mig ganske urimeligt, at man tit ser fiskerne blive omtalt med ord som rovfiskere, tyveknægte, cowboyer eller pirater.

Hvorfor ikke tage udgangspunkt i netop det, det er? Nemlig at fiskerne daglig leverer friske råvarer til en kræsen forbrugerkreds, og at disse råvarer ikke bliver tilvejebragt på nogle af de forømtalte måder, men af nogle hårdtarbejdende fiskere, der faktisk holder af deres erhverv og er stolte af deres erhverv? Ligesom forbrugeren har de nogle faste udgifter, som skal betales, og lige det med at kunne leve af deres forretning er det ved at knibe med for fiskeriet.

Vi er i dag samlet endnu en gang i Folketingssalen om det emne for at få lavet nogle modeller, som gør, at man kan håbe på, at det bliver bedre at være fisker.

En af de ting, som vi i Dansk Folkeparti især synes er vigtig, er mulighederne for bedre kvoter. Vi mener helt klart, at regeringen bør arbejde på, at fiskerne bliver skaffet muligheder for at planlægge langsigtet f.eks. ved at arbejde for indførelsen af flerårskvoter igennem EU, samt ved at sikre en fleksibilitet i forvaltningen med et maksimalt udsving på 15 pct. på kvoterede arter i begge retninger.

I Dansk Folkeparti vil vi gerne opfordre regeringen til at arbejde i den retning og så slå lidt mere i bordet i EU, for det er jo ikke her, vi nationalt kan vedtage det. Når det gælder forhandlinger af kvoter, er det absolut nødvendigt, for kvoteindskrænkninger er gået hen og blevet en dagligdag. Mange har haft torskestoppet tæt inde på livet. Det forekommer ganske urimeligt, at